

En rigtig mors pige

Anne Hermansen om forskellen på pige- og drengelopdragelse.

Nej. Nej. Nej. Det havde jeg godt nok aldrig troet. At jeg er sådan en, der gør forskel på piger og drenge. Her har man i yngre år skrevet harmdirrende sværme af spydige artikler, der netop skulle stikke til konventioner, kønsdiskrimination og dumme, grimme, mandschauvenistiske mænd, der fra øverste etager og fede direktørposter sad og holdt kvinder nede. Og den slags. Og så... ja, så er der en af teenagesønnerne, der står og mangler lidt kontanter og for lige at smøre situationen en smule smiler og siger:

"Bare vær glad for, at du ikke har nogle piger, det ville koste dig meget mere..."
Hvortil jeg svarer - på splitsekundet og fra hjertet, uden de her omstændelige, men af og til ret brugbare, omveje omkring hjernen:

"Hvis jeg havde en pige, ville hun slet ikke have spurgt. Så havde hun stået nede i bagerbutikken klokken seks i morges og knoklet røven ud af bukserne, så hun havde penge til at gå i byen for."

Prøv lige at padle i land på den!

Jeg forsøgte. Stak åren i vandet og skovlede, så søforklaringer og redningskranse flettet af nødvendigheden i at undgå at fremelske pivede, forkælede, intrigante finkepiger stod i kaskader omkring os. Hvad dét så lige havde gøre med det

basale behov for at låne en 100-las? Og jo mere jeg padlede, des værre blev det. For det var jo sandt. Det kom direkte fra grundvandet: Havde jeg haft en pige, så havde jeg opdraget hende til at være en sej lille nyser, der ikke kunne finde på at bede *nogen* om *noget*. Som helst. Heldigvis for hende så fik jeg kun drenge. Og heldigvis for dem, så har jeg åbenbart helt andre opdragelsesprincipper for hankøn.

"Havde jeg haft en pige, så havde jeg opdraget hende til at være en sej lille nyser, der ikke kunne finde på at bede nogen om noget"

For dem er der jo ikke noget pis med. Drenge er sjove. Skøre. De griner af sig selv. De griner af hinanden og behøver ikke sige undskyld for det. De forstår dårligt nok konceptet "fornærmet". Når en konflikt er løst, så er den skid slået. Bogstaveligt talt. De bøvser og de prutter. Men de kan - med gentagne, insisterende opfordringer - trænes til at gøre det modsat vindretningen.

Det er ukompliceret med drenge. Er det også det med piger? Det ved jeg jo ikke,

for jeg har ikke nogen. Men jeg har ikke hørt om en skoleklasse i nyere tidsregning, hvor der ikke er "udfordringer i pigegruppen", som det hedder i AKT-sprog, når piger er lede ved hinanden. Og nu har jeg så lagt mig ud med alle landets pigemødre - og skal forsøge at padle i land på dén også.

Det var slet ikke meningen. I virkeligheden ville jeg bare fortælle, at jeg fik et chok over mig selv. For hvorfor skulle min datter - hvis jeg havde været så heldig også at have sådan en - stå og lange brød over disken, mens hendes brødre kunne ligge og pleje tømmermænd og få serveret morgensmoothies på sengen søndag morgen? Min datter, af alle... Det er sgu for galt.

Så jeg traskede tilbage til hendes imaginære bror og spurgte:

"Synes du ikke, at det var langt ude, at jeg sagde, at jeg ville opdrage en pige anderledes end dig?"

"Næh. Det er lettere at identificere sig med sit eget køn, og du ville bare prøve at klæde hende på til at kunne klare det, du selv har oplevet som pige. Man er hårdere ved den, der ligner en selv. Der er nok en grund til, at det hedder 'mors dreng' og 'fars pige' - men ikke 'mors pige'."

Rammende? Ja. Rimeligt? Nej. Undskyld, tøser. ●

Anne Hermansen, 45 år, journalist, mor til to, bor i lejlighed nord for København.

Annika Lillelund Fauli, 33 år, skribent og tekstforfatter, gift, mor til to børn samt papmor for tre. Bor på Østerbro i København.

Louise Gade Sig, 29 år, journalist, bor i lejlighed på Frederiksberg med sin kæreste.

Maise Njor, 45 år, journalist og forfatter. Har tre døtre og en hund og bor i Ordrup.

BLAND DIG!
Fortæl os, hvad du mener på **ALTFordamerne.dk/klummen**